

על הפרק
מאזק נפן

מדינת הרמיה

מועננו ועד גאולה בתן • הקו המחבר קצר מאוד
• עירפול מידע מחד, מחלומה ימנית בשמאל
מאידך • מירשם בודק למקארתיזם

לגוריו מרשת ועננו חרשים את הקונספציה השלטונית בישראל של שנות ה-80. למה הממשלה — וביתר דיוק, הצמרת שלה — מייחסת לעצמה מונטול על מידע בטרוריזם מולטי, ביצרות תוכל להעלות לחלופין מורית הצביון או למטפח אותו טיפיון, וברצותה, תוכל לממן בפרסות תור עיות משמעותי. הנושאת השמות הלב לאפקים של האמונה, לא יאמן, אך השרש השכונה בגליון מורחית הבטחונים של ישראל ובחשיפת הנישא שבחוריי הדרים משמש מוקד לריונים, להמלוקת ריגנית, הדרירה למסע מקארטיסטי נוסח גאולה כון, תרת הסממנה לערך סודותים בשבים במספר, ובכל זרענות חבנותיו, כדי לצוד שם בעלי דעות שמאלניות, ובמובי חזותית האומרת של השלטון, ובמובי כחלה התומכת בהקמת מדינה פלשתינאית. כל אלה הם בגרמים ונרמלים בפומפוזות — נוסח ועננו.

ידה של ממשלת ישראל ויהת קצרה מכדי למנוע את פרסום המידע שמסר ועננו לטכניק "סמ" ולתונדו ואת תוק שגרם פרסום זה לטכנון המדינה, הממשלה החליטה, לפעול בארץ, והחילה הנבלות צנוראליות שכמתן נהוגות אך ורק במשטרים בלתי דמוקרטיים. את שלוש עמודי הסכרי טיימס, המלומים בצילומים ובריאיונות להגנת כוחה הגרעיני של ישראל, ניתן היה להעתיק בעתונות הישראלית ובר מבריל אותו עריין ממדינות טוטאליטריות, שכן ניתן לאסור גם העתק דיעות מחלומה חרלי, אך נאסר באופן מוחלט להסתייג כל הערה ופרסום, אפילו אין כל נגיעה לעניינים הגרעיניים. אסור היה להציג סימני שאלה לגבי מידת המחולל ההוראיים, לא לנסות לספר פרטים על "גיבורי המרשה ועננו, הצנורות, על-פי החתימה מן הדוג המדינית העליון, עסקה במהירות מחלומה ומחקה אפילו סוד, כטכניק כמו אכזר העובדות, כי הסכרי טיימס נכשל כומנ פרסום "יועני הסכר" המופיעים.

אונם העיתונות

העיתון שנקבע בלונדון הנהיג היה כי לצנורו אין כל שיקול דעה, פרט לחובה להחזיק כל מה שנכתב על-ידי עיתונאי ישראלי. הסכרי טיימס למען "תנאי" שממנו כלבו מותר היה לספק מידע לקורא הישראלי, קובעי המדיניות היתה בממשלת ישראל סכר, כי בדרך זו אפשרי, לגסריל, את פרסומי העיתון הלונדוני, להשתק את דעת הקהל בארץ, ולהתיר בידי "הגורמים המולטיים המסמכים" לסלל בעייתיות כפשה עצומה. המולטימדיה מכל הצגה, במסמכות את הסממנה האומרת, כי "הגיבור אינו צריך לדעת", הממשלה היא אמן נגנת של עצם הידועת מה דרוש לצביון (לעתים היא טוענת שהוא יודעת גם מה רוצה הצביון לדעת) ונמה אסור לו להתעניין, מילת "הקסם" "הביטחון" חייבת להשקיע את וכוזו של הצביון לדעת, וחי קונספציה אנטי-דמוקרטית, המתעטפת באיז טלה הבטחונות, אך גם טכשית, ומחעלמת מעוצמת התקשורת הבינלאומית מינימו. ממשלת ישראל יכלה לטמון את הפה לעיתונות הישראלית, שרובה, למרבה הצער, הסכימה להאמין ללא מחאה, אך היא לא שיערה כלל, כי עיתונותיות התוך לספק המידע במדיה חזותית ונורית, אך וכוז, כי באחר הבקורות המולטי ומקומיניסטי משעתי במערכת עיתון בנורסס ורנינג, כי אפילו את תחית מוג האוויר מותר להפרס על פי מידע מורשה, וכי זה נהוג לפרסם כי "מורשה מידע" שאתמל יד גסס בנורסס", ואכן גם אצלנו הניעו למדידת כחאת של אולרות, כאשר אורחי ישראל קראו בעיתונות את הידועת ממונן כי "וענו נבמא בישראל והוא עצור באחד מבתי-הסוהר, ירושלים הרשיתית שותקת, אינה מבחישה ואינה מאשרת במשך ימים אירכים. הצביון לא חייב לדעת. ידעה, אכן למידע מקורות דרים. לא ידעה — לא יאמן, אך בינתים משור משונה מדיניות הפרסום: למפע מסמכים ונחיתים לפרסום פרטים שונים מן הביטוראפיה של ועננו, שעיקרים, כי האיש אוב ערבים, הנפד גילש, תיגאום, היה בעד מדינה פלשתינאית, בקיפיה, שמאלן קיצוני, ערילי לא ידע היכן אותו ועננו.

ישראל בחזית הסיוע מחס ענברי

ליתונם מחבל

בתמיכה שדיא מעני
לאיראן, במקום לעזר
פוגעת ישראל
באינטרסים הקומוניים
מצרים. עיסקת הנש
האחרונה היא רק מה
על מצוקתה של ארץ
הברית — גושמקאן
מדיניות שלמה

השליבים ברשימה זו, שהרי לא יישכח, כי כומנו ההנגר להפרקה הלבנונית וכשילכה המאחרים, מכיוון שהצנורה היתה לעוסק בעברו של ועננו, הר נמצאו גורמים, אשר החליטו להתחזקת אורי, ראשית ההדרדרות" כיוונים אחרים, מוכי ועננו בא כירוע מבית הדיבור, ואת החינוך הראשון שלו קיבל בישיבה חדרית, בשלב מסוים עבר לישיבת בני עקיבא ועל המפ"ל) באר-שבוע, ומא — כך מספר עיתוננו של ש"ס החדרית, "תוד נאמן" — נפל הפור בחייו של ועננו, הוא החליף את הכפרה השחורה (החדרית) בכפרה הסגורה של בני-עקיבא, ובאחר הימים נגלה, כי הוא התדרדר עד כדי עשיית מעשים נוראים ביותר: התמליר החדר שהתגלה בתע היה מרכזי ועננו, ולאחר מכן, זה היה בתוכה, מספר אחר הנוגרים, תפסנו אותו מאוץ לטרוניסטוראדיו בעצם יום שבת קודש... התסקנה פשוטה — המעבר מחינוך חרדי לחינוך המפ"ל, הוליד את הבגידה. מי יודע, אולי צריך לטמור את זרועות הבטחון מאנשי המפ"ל, ממאני טרוניסטור כשבת, ומן המתגלחם בתע...

ממשלת ישראל יכולה לשאוף להפוך את ישראל למדינת הרמיה, לסגר את כל כריו המידע בטענה של טובת הביטחון, אך מאמציה כושלים מפני שקיים גם העולם הגורל, שאנו נקפו להוראות ממשלת ישראל, כך קרה למסע של נשיא המדינה חיים הרצוג, שותף, שלא כמתכוון, למסע ועננו, ונשיא אף הצליח להסתר עד אמצעי התקשורת הורים בנוסחה השגורה בעניין נשק הגרעיני, והצדיר פשרות, כי "לישראל אין נשק גרעיני", וחי הצורה פוליטית-תחנותית ממשלתית ראשונה, שאף מרי נא ישראל לא תסמנה אותה עד היום הזה. גנר, על הצדדית של הנשיא חואתא את המציאות ולא שאני מעלה על הדעת שהנשיא אינו רובי אמת, אך ייתכן שאין הוא מועדון די הגורל, והוא רגאית שהנשיא הוכר על-ידי הורע ממשלת ישראל על המצוא של ועננו בישראל, אך או שיהודה ויתר וז משום גילוי סוד בטחוני, כן סוד בטחוני, שכן ממשלת ישראל דאגה במשך שנים להחרי את העניין בערפל של אי-הודאות.

פיוחת באמינות

אנו רואים על-פי דוגמה זו לאיזה אבסורדים אפשר להגיע, כאשר מבטלים להפוך את ישראל למדינת הרמיה, קשה לדעת למה החלטת להסתייג במשך ימים רבים את עובדת המצאה של ועננו בישראל, האומנם מישוט סכר, כי אפשר היה לחתום את לאורך מן מה מקום, לא היה להצא של העיתונות הישראלית, שהביאה לפרסום ההודעה הממשלתית, ביום, אף שוכנתה של ראש ממשלת ישראל, מברטת תאצה, הניעה את הממשלה לפרסם הודעה סתמית, כי ועננו נמצא במעצר בישראל, אילו הצליחה הודעה מסויקת להיטמנה, שרבים שם מבקשים לדעת כיצד הגיע אותו ועננו לישראל, האם כתושב חוזר, מוצנע, הופשף, או שמא בדרך כלתי קונבנציונאלית, המעוררת ביקורת בלונדון, מוכי הממשלה שנדרש לומר משפט סומי אחר, התמקם מפרסום טענה שעניין ועננו הוא "סודי-דינה", או שמכיר הממשלה אינו מכין מה שידוע, וההגדרה הוות, או שאינו יודע, כי כלל הסכרי טיימס עריין אינו חי על פרשה ועננו, שכן טרם הושג נגדו גילוי אישום, מכל מקום, היה התוצאה של מדיניות הממשלה, פיוחת באמינות וההרעו הממשלתית.

למרבה הצער, המסמך השלטוני, הדרוגל בסמיתת הפה לכל התקשורת, וזכה להגנה מפורת מצד חלק מן העיתונות, ובעיקר מצד מועדון ערבי, עיתון, שרואין כחלוציות וקבע ידיו של פלשתינאית וכוז, במקום הראשוני ואילו חופש העיתונות הוא במקום שני או שלישי, קנה את הקונספציה המסולפת, שלפיה העיתונות וחופש העיתונות אינם יכולים לרוח בכפפות אמת, הייתי יכל להביא דוגמאות לא מעטות המוכיחות את היתרם מה, וחי גם בפרשת השלב שמענו את הסיקור, כי כל פרסום פוגע בבטחון המדינה, אילו הצליחה הממשלה לבלום את הפרסומים בנושא זה, הרי שהריש השלב לא היו כלל מודעים, ולא היו מודים בעיבודות מחדות, הם היו ממשיכים בתפקידם לבטל את החיל רכב בפעילותם (וכטענה הראשית של ראש הממשלה, ויתכן, כי היו ממשיכים באותו שיטת פטרול, האומנם אפשרת כוחה היתה משרתת את הביטחון האומני של ישראל).

ניקח דוגמה אחרת — הידיעות על מכירת נשק לברית ישראל לאיראן, הצביון אינו מקבל מידע מסוגר בנושא, למרות הפרסומים החופשיים בעיתונות האמריקנית, וחי הנושא היה אינו נוגע לבטחונה של ישראל (אולי לבטחונה של איראן, וזו היתה, כי יתור לקיים ריון פומבי על התבונה שבטעם עסקו באופן כל-כך אהמניסטיסטי — לא הבחינו בשרשרת החולה, האמת היא שמדיניותם החזותית והחזותית ללל של ישראל, כולל מדיניותם החזותית, אכן נפח חמור להחזיק במדיניותם בעיני העולם הערבי, שלא לרוב על התחנות.

שני צירים, שתי תחנות
שני צירים מסוימים חזים אותם את הערבי מצד אחד, ציר המשיקוטיסטיסטי הציג שמצרים ניסתה לעשה בנות שכלול את המדינות הדמוקרטיות בארץ.

מדיניות ועננו חשוד בפשעים חמורים אשר תחברו בשם ביחידה-משפט, למותר לומר, כי מעשי פטרונים סלירה, היו מניעו אשר יהי, אבל תסיין להשמש במקרה ועננו להטיל אלם על אמצעי התקשורת מזה ולמסע מקארטיסטיסטי, נגה השמאל מזה מעוררים דאגה חמורה לגבי עריו של המעטר הדמוקרטיות בארץ.

סכסוכים נסייתים בירושלים (א') ישראל זמיר

קרוב נוו בניו

הכנסיה הארמנית בירושלים ידעה כבר ימים
סוערים מאלה. מאבקים על שלטון, גניבה מסתורית
של אוצרות השווים מיליונים, האשמה במעולה
ופגישות-פיוס — עד אלה הם רק דראמות על קצה
המזל. • המשך עוד יבוא

הארכיבישוף המרדאניאן — ריכש ודריים מעבר לחומה

הארכיבישוף גישה ורדריאן — על פי החק, הבעלים של כל נכסי הכנסיה

הרובע הארמני בירושלים הוא מן המקומות הקטנים של העיר העתיקה, אך ברוחנותו הגרים צוערים לך ראתר מרחי כהונה צעירים בתל ביטחם הפטרות, ועל מפרים כוכר ראש וחדרת קודש, באילו רוח אלוהית מרחפת על המקום, אבל מעבר לגליליה הארוכה וההרדצה מסתתרים לא אות מאבקים אישיים והפוליטיים של משרה, על עקמה, על כבוד, והללו מתגללים להם אישים בין בתוליה העקבים של הכנסיה, ששעריה נעולים היטב על מפר וברית, ורחק הידק מן זר. למרות מעטה הסודיות מתפוצצת לא מדי פעם פרשיה, והרה מתנפצים לכל עבר ומגיעים אפילו אל מעבר לים, אל אונדוס של כל-הודש גבוהים, והללו נופים, מטרים ומפייסים, כשהם עצמם להטיס להוציא מוקד מעל ולצבא את מעמם.

נקלענו לרובע הארמני, להקילה כביכול חמימה, שלוח, בכנסיות מתמקדת סביבה את כל הפעילות החרית, החרותית, פוליטית, ברישות כס נפתח צוור ועיר ננסה להציץ מנער לבחילה של כנסיה קדושה זו, כך, אולי, בכי, כי באחווי השקט המופש, והתמימות-לכאורה — מסתתרות רמות שטן זו לא תכופן.

לפני כשלוש שנים נרשם הקהילה הארמנית כאש המסריאך גישה ורדריאן וחי את נכסו הארכיבישוף אגמיאן מתפקדו, החרה נגדו לסערה מן בערה הארמנית של ירושלים, המונה 12000 נפש, וזו אלא הפקידות הישראלית הכבירה, כולל אישים במשרד החוץ ואנשי ציבור רבים.

אגמיאן המורה מוכר כירי המיסר היטי אל, בניגוד לראש ערות נוצריות אחרות הוא שיתק פעולה כבונן עם שלטונות ישראל, ואירת על-פי כקשמה אישים וחי מעלה, אורחים כוכוב רים מכל קצות תבל, ובניניהם ראשי מבטלות, שרי מדינות ואורים, הוא המתחנך בקצות כקב לתופעים מלכותיים ולא תחת, שיכת את תימה, האוהד של ישראל כלפי הנוצרים בעיר קדש.

הסמך החדש הובהל מאובטליות

משגורו על החלטתו של הפטריאך גישה ורדריאן לחרוץ, מן פקידים ישראלים בכירים ובנינים שריהנים יוסף ברג, אל הפטריאך, בבקשה שיחזר מן החרה, הפטריאך גישה ורדריאן שיער מראש כי תגובה שלטונות ישראל לא תאחר לבוא, והוא פעל במהירות רבה, כאשר מרת מנהיגותו מן חרש תחת אגמיאן המורה, הסגן החדש, קאואנציאן, הנהל במהירות מאוסטרליה כדי לסכל כל אפשרות של חזרה מן הפטריאך, בכל זאת, השתוללויות הגיעו מכל עבר, ונעורו לרמה לפטריאך מהר כוח של אגמיאן, שלטונות ישראל הפעם כיכרו.

עד מרה הסתבר כי גם הכנסיה הארמנית העלמית, שברובה כהונה אינה מרומן מן החרה, משרות הארמני של ירושלים הפכו להינשית מן הפטריאך, שאר ראשי הכנסיות הנוצריות מן בעניין רכ בסכסוך זה, כהונה שאף הם עלולים, כיום מן הימים, להיקלע לקונפליקט עם השלטונות, וחשוש מאור לדעת כמי יתמקן השלטון במרה או בשלטון.

נמיות לציונות וקומניזם

מאבקים מן הסוג הזה אינם אופייניים רק לישראל, יי החיכי כי בשנות ה-80 וה-90 נערכו מאבקי כוח מתוך הפטריארכית הארמנית בשאלה מי יהיה הפטריאך הבא של ירושלים, ורדריאן הכניסה.

אישולה חמיני — הנחה הישר

אחרת של הצי, שאותו מסד מצרים לגבש — חומת במלחמת המפרץ בטוראן בעוד מצרים תומכת בעיראק, אם מצרים עוד יכולה להבין איכשהו את החבלה הישראלית בגליליה הדרום-מערבית, הרי נשגב מכונתה להבין את החבלה ביחסה עם עיראק, הניצחון העיראקי במלחמה הזאת הוא תבוסה עליון של כל המדינות הפרמערביות במזרח-התיכון, שכן הסכנה החומייתית מרחפת על כל המשרים שיש בהם מידה מגימלית של פסיות מדינית, וגם ישראל טעמה מעט מן הטיית החומייתית בדרום-לבנון, 1982' טען עיתון סורי כי מצרים ניסתה ליצור קשר בין ישראל ועיראק כדי שתפסיק את משלוחי הנשק לאיראן, האקומוניסטי צירן כי אם דרשאי תסייע לעיראק במלחמה נגד איראן תכיר את ישראל, ישראל של בנין, שרון ורפול נכרה לא היתה מועדנית בכך, לפי השלטת מילאת הסיקור הדקדקט של יחידה ושותמן — מן שרדים ידוע יותר בתורא, גול הקרקעות כשטחים.

תה, באופן פרדוקסי, שתי המדינות שחתמו על שלום אינן מוצאות עצמן באותו המסמך, למדיניות המזרח-תיכנית, כושר החבלה של ישראל במאמצים המצריים לגבש ציר של מדינות מונות וסיוק להיות מקור של סכסוך. גנה מדיניות פוגעת במדיניות ישראל באינטרסים חשובים של מצרים, אבל במימיהם שהיא מעניקה לאיראן, בקשר לעיראק, פוגעת ישראל באינטרסים קיימים של מצרים, ובמקום לסייע לה לגבש את ציר המדינות המתונות, מסייעת ישראל לחיות הסיוס חוקא.

האשמה בה חמורה וביאה להדמם כמה וכמה גבות במשרדי הממשלה, ושרהפנים דא, יוסף

או נרוסאן? כל אלה, כידוע, נערכו בחסות שלטונות ידך, ורדריאן אין או לארמניה הסובייטית, כדי לייס את הפטריאך העליון, ולחנך הסובייטית והמה ברכת-פיוס פנימה מוס כהנחשפות ראש במישול ידך דא, ללמוד השתעשכות הכלטונות כמאבקי כוח כנסיותיים הם חלק מן הגורמה הסובלית, באותו מאבק הצליח אגמיאן להחשיך את בתחרה כבניות חזית קצונות, בפעולות נגר הפשטר בירון ובנוטיל ל... ציונות וקומניזם, אשכית, אילו נהאות נרמ לגירושו הידיר של נרוסאן, אבל ורדריאן היה לפטריאך של ירושלים, כאלו ורומיה מן הקנוניות בהלונות הגבוהים והצעונים של הכנסיה הארמנית ובכנסיות רבות אחרות, כעיתוני ידך ואישינו בעבר את אגמיאן כביחור-פעולה הרוק עם יישראל ובכעורבות כפרשיות שונות.

וביום א' אתה מחלך לך מוקסם ומופעם כסיכאטא היובע הארמני, הפעמונים מצללים והלימים כעז, הכיח נזהר לכנסיות ואתה מתפחה לחבר ונכנס עימי פנינה, עריין המס ככל מה ששמעת, רוח הקטורת העולה שם — דומה שמשטטל אותך, אתה פוער עיניו ויובוך עד מרה את ורדריאן, אגמיאן, נרוסריאן וקא ואצילא וכל מלחמות הנוכרינון, ולפעם, אנכ צילי העובד עולים כן ורננות על שואה ארמית, על, ארכיבים הימים של מוסר דא, והסיפורים על אנשי כמורה בכירים שסרו נמנים ונעוטים לצלילי מסיקה כנסיתית עוצבה וערבה לאון.

